ABOUT THE AUTHOR

Dr. Knarig Boyadjian, born in Beirut, Lebanon, is an American citizen and a member of the National League of American Penwomen. She is voted The Woman of Achievement in the state of California Conference for 1984-85. She is the recipient of many awards for poetry. Two volumes of her work have been published. Twelve of her poems have been recorded, together with her musical compositions, by Aquamarine Records.

She is of Armenian-Assyrian heritage and is the granddaughter of the famous Assyrian poet, Ashur Yoosuf. In the Sixth World Congress of Poets held in Madrid, Spain, she received an honorary doctorate in literature, and another D. Litt at 7th W C P in Morocco.

A Dame of Malta, Dr. Boyadjian is also an accomplished chanteuse with four albums to her credit. Her musical composition "Drink From My Cup" won the first prize from the Manuscript Club of Los Angeles. As wife, and the mother of three children, she is a resident of Los Angeles, California.

Beanle White

వ్యవధి లేదు

ఆంగ్ల మూలం : డా. నారిగ్ బొయాడ్జియాన్

తెలుగు సేత : డా. జె. బాపురెడ్డి

THERE IS NO TIME

English Original : Dr. KNARIG BOYADJIAN

Telugu Translation : Dr. J. BAPU REDDY

Published by

Sukhela Niketan — Hyderabad — India

THERE IS NO TIME

By

Dr. KNARIG BOYADJIAN

Translated into Telugu

VYAVADHI LEDU

By

Dr. J. BAPU REDDY

Dr. Knarig Boyadjian
2924 St. George St.
Los Angeles, CA 900 27
USA

July, 1985

Price : Rupees 25 ; US $ 5

Cover Design : Bali

Published by :

Sukhela Niketan
I. C. 85, Irram Manzil Colony
Hyderabad - 500 004
India

Printed at :
Don Bosco Technical School Press, Ring Road, Guntur - 7.

అంకితం

ఉత్తర అమెరికాలో నివసిస్తున్న
తెలుగువారందరికీ
భారత-అమెరికా ప్రజల పరస్పర
స్నేహోపాయనంగా
1985 జూలై 5-7 వరకు లాసాంజిల్స్‌లో జరిగిన
ఐదవ ఉత్తర అమెరికా తెలుగు
మహాసభల సందర్భంగా సమర్పించబడినది.

DEDICATED

To

Telugu people living in North America
on the occasion of the 5th North America
Telugu Conference held
at Los Angeles during 5–7 July, 1985,
as a token of friendship between
the people of India and America.

Foreword

Knarig's is overhead poetry in meridian.

They are not just emotions recollected in tranquility but they become blood in her veins, burgeoning into many-splendoured verses with unique word-combinations. The senses are forced into paroxysms of action. With supreme confidence and knowledge, she attains the unknown. Images of sub-surface, surface and over-surface coalesce, and crossing frontiers of verbal exuberance, Knarig achieves a voice, a rhyme, and memorable lines. As such, each poem is a message to the world.

In the poem "THERE IS NO TIME" she asserts that the soul is :

"The breath of each second that God exhales for man"..."The land is pregnant. It has no time. It is the coming birth."

"And if man will strangle the air,
That birth will breathe
In another realm."

She feels :

"The magnet of my light brings
Spaces closer to purify each second
Mass destructive thoughts of live worlds
And bring them toward the blue
And its essence, the love blood."

She sings the enchantment of centuries. She sings when rivers pour into the sea. She sings when the sun warms the heart of the Universe.

She sorrows when the world is crossing itself :

"Tempestuous whirlwinds.
Galloping.
Strike each other.
Passing through windows
Where people,...
Torture each other...
As if the world is preparing
A funeral parade."

The word "SEVEN" haunts her like passion. She chirps :

"By the desires of seven skies,
Seven birds in veils
Visited the Earth...
Gathered the people of all nations,...
All worked together, reaped and lived
Under one Sun,...
And the veils of those birds
Wound the thread that ties the world
And holds together the invisible net."

The poet travels toward the sky with a bucket of water in hand to gather the light of the stars.

She pleads with the stars to flame on the road of her child's dreaming soul. The doors of 'Seven Heavens' will scatter diamonds on her path. From childhood days, she hears the ceaseless melody of a Carousel, which she builds and writes the feelings of many lives.

"We were turning toward Galaxies" where Angels cheer her up to "be high and bring others higher", and today she sings :

"My Carousel is the well of the Creator
For digging together and pulling the rope
That brings beauty out of the veiled face of a rock."

Of a sudden she sings like Nobel-Laureate Rabindranath Tagore :

"The wounded echo
Of my lonely heart
Journeyed
A vast distance
Wihout returning."

Her last tear strangling the breath of her voice, she feels a presence tapping on the door of her heart.

Her poem "THE HONEYMOON" is exquisite. We are thrilled to read these magical lines :

"You,
As the night,
Held my burning stars
In your breast
And, like a meteor,
My sliding pulse arced
With my imagination into your bosom."

and Knarig reaches a new high in her last poem "THE MOTIONLESS TWINE" :

"Motionless,
I poured in ripples unending
My cup,
There where our
Fiery eyes,
And our hearts
Weaving in steps
To the motion of DNA,
Were picturing
The celluloid
Jell."

Really a poem to ponder.

Here are verses tongued with fire, spiralling beyond the veils of Great Afar.

This is a book which deserves, by its sheer thought content and universal appeal, rendering into all the languages of the world for the benefit of mankind. It is indeed gratifying that an excellent beginning has been made in this direction by translating the book into "Telugu", which is also popularly known as "Andhram", by Dr. J. Bapu Reddy, one of the eminent poets of India. Alphabetically speaking, Andhras, the 60 million Telugu-speaking people of South India, have naturally the first claim for adopting this treasure of wisdom and vision. I congratulate my beloved friend, Dr. Reddy, for enriching Telugu literature with his translation of this immortal work and for dedicating the same to the Telugu people living in America as a token of Indo-American friendship on the occasion of the 5th North America Telugu Conference held at Los Angeles where, incidentally, Dr. Knarig herself is living. I also compliment the organizers of the conference for setting a laudable example of such cultural exchanges.

Dr. KRISHNA SRINIVAS
Editor-in-Chief,
POET (An International Monthly),
MADRAS, INDIA.

అనువాదానుభూతి

ప్రఖ్యాత అమెరికన్ కవయిత్రి డా. వారిగ్ బొయాడ్జియాన్ వ్రాసిన ఆంగ్ల కవితా సంపుటి "There Is No Time" ను తెలుగులోకి అనువదించుమని పూజ్యులు అంతర్జాతీయ ఆంగ్ల మాసపత్రికా ప్రధాన సంపాదకులు డా. క్రిష్ణశ్రీనివాస్ నన్ను ఆదేశించారు. అందుకు నాకున్న ఇతర అర్హతలు ఏవైనా, ఆమెతోపాటు నాకూ గత సంవత్సరం మొరాకోలో జరిగిన 7వ ప్రపంచ కవుల మహాసభల్లో ప్రపంచ కళా సంస్కృతుల అకాడమీ వారు గౌరవ డాక్టరేటుపట్టాను ప్రదానం చేయడమే ప్రధాన అర్హతగా నేను భావించాను. అయితే కవిత్వం అనువదించడం అత్యంత ప్రమాద ప్రయాసలతో కూడుకొన్న సాహసకృత్యం. అందుకే నేను ముందు భయ సందేహాలకు లోనైనాను. కాని తీరా పుస్తకం చదివిన కొలది డా. వారిగ్ బొయాడ్జియాన్ వంటి మహోన్నత భావసంపన్నను, విశ్వప్రేమైక దార్శనికను సృజనాత్మక సాహిత్య ప్రియులైన తెలుగు పాఠక కోటికి పరిచయం చేయడం నా భాగ్యంగా తలచాను.

డాక్టర్ వారిగ్ గొప్ప కవితాకళా పారంగతురాలేకాక, అద్భుత సంగీతకళా విశారద కూడా. ఆమె సహజ సుందర ఆంగ్ల శబ్దజాలమునుండి జాలువారే ప్రజ్ఞాన జిజ్ఞాసోద్దీప్త భావపరిమళాలను తెలుగులోకి అనువదించడం ఎలా అని గిజగిజలాడుతున్న

నన్ను వెన్నుతట్టాడు ఆత్మీయుడు ఆంగ్లభాషా సాహిత్య కోవిదుడు శ్రీ. పి సత్యనారాయణగారు. సరే అనుకొని నేనూ ఆయన కలిసి ఈ అనువాద సాగర మథనానికి ఉపక్రమించాం. అమృతంతోపాటు హాలాహలమూ బయటపడింది. ఈ అనువాదాలలో గోచరించే సుగుణామృతం శ్రీ సత్యనారాయణగారి సహకార ఫలితం; దోషవిషం నా శక్తిలోపగతం అని గ్రహించగలరు. అందుకే పాఠకులు ఈ కవయిత్రి అనుపమ భావ సౌందర్యాన్ని సంపూర్ణంగా దర్శించి హర్షించడానికి వీలుగా ఆంగ్ల మాతృకలతో పాటు తెలుగు అనువాదాలు ప్రక్క ప్రక్కనే ప్రచురించడం జరిగింది. తర్జుమాలో ఏవైనా లోటు పాటులు ఉంటే సహృదయ పాఠకులు సూచిస్తే తర్వాత ముద్రణల్లో సవినయంగా సవరించుకుంటాము.

పూజ్యులు డా. కృష్ణశ్రీనివాస్ గారు పుస్తకానికి దేదీప్యమానమూ, గంభీరమూ అయిన ఉపోద్ఘాతం వ్రాసినందుకు నా కృతజ్ఞత తెలియచేస్తున్నాను. ఈ నా తొలిపుస్తకానువాద సాహసకృత్యానికి తోడ్పడిన ప్రచురణకర్తలు సుశీలా నికేతన్ వారికీ ప్రత్యేకంగా అనన్య ప్రధానకార్యదర్శిని శ్రీమతి కె. శ్యామలగారికీ సహృదయపూర్వక కృతాజ్ఞాంజలి. ముద్దుగా ముఖచిత్రం రచించిన ప్రఖ్యాత చిత్రకారుడు బాలికీ, ముద్రించిన రామానుజ ప్రింటింగ్ వర్క్స్, విజయవాడ వారికి, స్వల్పవ్యవధిలో ఈ పుస్తకాన్ని ముచ్చటగా అచ్చొత్తిన డాన్ బోస్కో టెక్నికల్ స్కూల్ ప్రెస్ వారికీ, విశ్రమించ వలసిన విరామ సమయాన్ని ప్రచురణకార్య పర్యవేక్షణలో వెచ్చించిన సహృదయులు కె. కోటేశ్వరరావుగారికీ తదితర మిత్రులందరికీ నా కృతజ్ఞతలు. భారత అమెరికా [illegible]్ర స్నేహోపాయనంగా ఈ సంపుటిని ఉత్తర అమెరికా తెలుగువారికి 5వ ఉత్తర అమెరికా తెలుగు మహాసభల ముఖంగా సమర్పించడానికి అవకాశం కల్పించిన మహాసభల నిర్వాహకులకు ప్రత్యేకంగా డా. రాఘవేంద్ర ఎస్. ప్రసాద్ గారికి నా నమోవాకాలు. చివరకు, నాకీ విశ్వసాహిత్య బృందావన విహార సౌభాగ్యాన్ని ప్రసాదించిన మహా కవయిత్రి, విశాల భావమిత్రి డా. నాటీ బోయాజ్జియాన్ గారిని నా కృతజ్ఞతా శిరాగ్రంపై నిలుపుతున్నాను.

లాస్ యాంజిలిస్.
6.7.1985

తె. బాపురెడ్డి

A WORD ABOUT TRANSLATION

My revered friend Dr. Krishna Srinivas, Editor-in-Chief of 'POET,' an international monthly, desired that I should translate the book of English poems "There Is No Time" written by an eminent poetess Dr. Knarig Boyadjian of U.S.A. Whatever may be my other qualifications for undertaking such delicate task, I felt the obvious qualification was my being awarded an honorary degree of Doctor of Literature, along with her, by the World Academy of Arts and Culture at the 7th World Congress of Poets in Morocco last year. However, translation of poetry is an extremely hazardous and arduous task. Therefore, I was overtaken by doubt and deffidence at the very outset. But as I started reading the book, I thought that it would be a great privilege and honour to introduce Dr. Knarig Boyadjian, a poetess possessing the wealth of noblest thoughts and a visionary of universal love, to the millions of Telugu readers who are the ardent lovers of creative and mystic literature.

Dr. Knarig is not only a great mistress of poetic art but also a remarkable luminary of music composition. Hence I v cogitating as to how to translate those fi from her spiritual and philosophical thoughts and glowing with her inherentlybeautiful English diction. But suddenly I got a pat on the back

om my beloved friend and scholar in English language nd literature Mr. P. Satyanarayana. Yes, we decided) undertake the translation together as if it had been the roverbial churning of the ocean in search of the divine umbrosia. We did find the nectar flowing out, but along vith it the poison, too. The readers may kindly note that he merits in these translations are the outcome of the ssistance I received from Mr. Satyanarayana, while the lefects are the consequence of my own inability. However, o give the readers the benefit of total perception and joy of the inimitable style and beauty of Dr. Knarig's thoughts, he original English poem is printed along with the ranslation. Discerning and sympathetic readers may kindly point out the defects, if any, in the translations so that hey could be rectified in the subsequent editions of the book, in all humility.

I am indeed grateful to Dr. Krishna Srinivas for writing a scintillating and profound introduction to the book. I also thank the publishers Sukhela Nikethan, particularly Smt. K. Hymavathi, General Secretary of the organisation, for lending their support in my first adventure of translating a book of poetry. I am also beholden to the cover-designer Mr. Bali and its printers, Sri Ramanuja Printing Works, Vijayawada, as well as the printers of the book, Don Bosco Technical School Press, Guntur, who did an excellent job at short notice. I would also like to record my appreciation for Mr. K. Koteswara Rao who willingly spent his leisure time in supervising the printing work. I am particularly grateful to the organizers of the 5th North America Telugu Conference, especially Dr. Raghavendra S. Prasad, for providing an excellent forum for presenting this book to the Telugu people living in America, as a token of mutual friendship of India and America. Finally, I adore Dr. Knarig Boyadjian, a poetess of celestial heights and a mother of mighty thoughts, on the top of the mountain peaks of my gratitude for giving me the experience of strolling in the immortal garden of universal literature.

J. Bapu Reddy

Los Angeles,
5-7-1985.

CONTENTS

విషయాలు

THERE IS NO TIME

వ్యవధి లేదు

FOR EACH PARTICLE LIGHT—A CRYSTAL BUTTERFLY

My soul, gazing at flowers,
Sniffed their essence and became
A crystal butterfly soaring in nature.
Wherever she stopped, she belonged
In their colors because of the rainbow
That clothed her inner garment.

My soul carried the red rose
Soaked in the red of my heart
Whose thorns would be cleansed
There with my blood, and mingling become
Two feelings in the veins giving birth
To a child, warm and authentic.

My soul chose the violet,
Following her humbleness and beauty
To enter the altar of her own temple
Of wine and bread laced with light,
That she would be transformed
As perfect love for each particle light.
My love is praying.

ప్రతి కాంతి కణానికి
ఒక స్ఫటిక సీతాకోక చిలుక

నా ఆత్మ
పూంము అవలోకిస్తూ
పాట పారాన్ని పిల్చుకుంది
ప్రకృతిలో ఎగిసిపోయే
స్ఫటిక సీతాకోక చిలుకగా
పరివర్తనం చెందింది—
ఎక్కడ ఆగితే అది
అక్కడి రంగుల్లోనే కలిసి పోయింది
ఎందుకు అంటే
దాని అంతరంతరం
పారదర్శి అయినందుకు.

నా ఆత్మ
నా హృదయారుణిమలో తడిసిన
ఎర్ర గులాబీని ధరించింది
దాని ముండ్లు కూడా
నా రక్తంలో పరిశుద్ధమవుతాయి
అవి నా రక్తనాళాలలో కలిసి
రెండు అమరగాథలై
వెచ్చనైన స్వచ్ఛమైన ఒక శిశువును ప్రసవిస్తాయి.

నా ఆత్మ
ఊదారంగు పువ్వునే ఎన్నుకుంది
దాని అణకువనూ అందాన్నీ అనుసరిస్తూ
కాంతితో కమనీయమైన
పండర్లో-పీయూషమున్న
తన మందిరపు పూజా పీఠమే చేరేటందుకు
అందుకే,
ప్రతి కాంతి కణానికి
పరిపూర్ణ ప్రేమమూర్తిగా
నా ఆత్మ పరివర్తనం చెందాలని
నా ప్రేమ ప్రార్థిస్తున్నది.

THERE IS NO TIME

The sky and nature are ashen;
With hair whitened
By pain that ages,
They come to the Gate of The Soul
To advise each child of this Earth.
To whom you are a mother.
Souls do not have color
But have love.
They are the breath of each
Second that God exhales for man.
The land is pregnant.
It has no time.
It is the coming birth:
And if man will strangle the air.
That birth will breathe
In another realm.
The waves of its pain
Will come to cleanse the impurities
For souls who feel the need
Of a clean land.
It is the pain who cries.

వ్యవధి లేదు

ఆకాశమూ ప్రకృతి
పాలి పోయాయి
వయసు మళ్ళుతున్న బాధతో
వాటి తలలు నెరిసి పోయాయి
అవి
ఆత్మద్వారం దగ్గరకు వస్తాయి
నీవే మాతవైన
ఈ పుడమి మీద ప్రతి బిడ్డకూ
పాలబోధ వేయడానికి—
ఆత్మలకు అనురాగం తప్ప
రంగు లేదు
అవి మనిషి కోసం దేవుడు వదలే
అనుక్షణపు ఊపిరులు.
ధరిత్రి గర్భం ధరించి ఉంది.
వ్యవధి లేదు
జననం జరగవలసి ఉంది;
మనిషి వాయువు గొంతు పిసికితే
ఆ పుట్టుక మరో సీమలో
ఊపిరి పోసుకుంటుంది
నిర్మలమైన ధరిత్రి కావాలి
పరితపించే ఆత్మకోసం
కాలుష్యాలను కడిగి వేయండి
ఆ బాధా తరంగాలు తరలి వస్తాయి.
మరి బాధేలా రోదించేది !

TRANSFORMATION

A stonecutter, a lumberjack
And a student came together
In a park. Sharing bread and wine,
They discussed everyday affairs.
"Where are we going?"
"Every day doing the same thing."
"It's monotonous."
They decided, for a little while,
To go higher and look
From that level
At their possibilities.
Putting their minds together
With the feeling of a soul in flight
Like eagles they began to fly
To unlimited Mystic height
Where they decided to blend
Feeling with mind.
The stonecutter with his sculpturing,
The lumberjack with his violin,
The student with his poetry
Transformed—Yes
Civilization.

పరివర్తనం

రాళ్ళు కొట్టేవాడు
కలప నరికే వాడు
చదువుకునే కుర్రవాడు
ఈ ముగ్గురూ
పార్కులో కలుసుకున్నారు.
అన్న పానీయాల్ని సేవించుకుంటూ
నిత్య వ్యవహారాలు చర్చించారు:
''మన గమ్యం ఏమిటి?''
''చరిత్ర చర్వణం.''
''అంతా నిమగ్న్గ ఉంది.''
కాసేపు పైకెళ్ళి, అక్కడి నుంచి
వాళ్ళకున్న అవకాశాలను పరికించాలని
నిశ్చయించుకున్నారు–
వాళ్ళు మనసుల్ని
ఎగసి పోతున్న ఆత్మానుభూతితో జతను
అనంత ఆధ్యాత్మిక పరిజ్ఞాన శిఖరాలకు
గరుడ పక్షుల్లాగ ఎగసి పోయారు
అక్కడ
వారు ఆలోచనమూ అనుభూతినీ
మేళవించాలని నిశ్చయించుకున్నారు.
అప్పుడు
మట్టి రాళ్ళు కొట్టేవాడే తన అద్భుత శిల్పంతో
కలప నరికే వాడే తన కమనీయ వీణతో
చదువుకొనే వాడు తన చైతన్య కవితతో
నాగరికతను మార్చి వేశారు
విశిష్టమైన పరివర్తనం తెచ్చారు.

THE EYE

I am the eye whose existence
Is in a blue star.
Sleep is my creation
For your rest, and my vigil.
I remain unshakable.
The magnet of my light brings
Spaces closer to purify each second
Mass destructive thoughts of live worlds
And bring them toward the blue
And its essence, the love blood.
My pupil's diamond cuts
With streams of light that pierce
The mud by their infinity whose
Presence was never created
But existed, whose
Tattoos were stamped on the image
Of your soul's mouth whose word
Is the same, the day of birth
And death, but whose tears
Were only with the coming
Experience of birth
And the test of obedience.
I am the eye of the blue star.
My aliveness is your pulse.

నక్షత్ర నేత్రం

నీలి నక్షత్రంలో అస్తిత్వం కలిగిన
నేత్రాన్ని నేను.
నీ విశ్రాంతి కోసం
నా మెలకువ కోసం
నిద్రను సృష్టించాను నేను.
నిశ్చలంగా నిలిచి ఉంటాను నేను—

నా కాంతి అయస్కాంతం
అంతరాలను తగ్గిస్తున్నది
సజీవలోకాలను సర్వనాశనం చేసే
ఆలోచనలను
అనుక్షణం ప్రక్షాళనం చేసి
వాటిని విశాల నీలిమం వైపూ
తత్పరమైన ప్రేమతత్త్వంవైపూ నడిపించడానికి.

నా జీవికా వ్రణం
అనంతత్వ కాంతి ధారలతో
మట్టిని చీల్చుకు పోతున్నది;
ఆ కాంతి ధారలు
స్వయంభువులే కాని సృజించబడ్డవి కావు;
వాటి గుర్తులు
నీ ఆత్మ ముఖంమీద ముద్రితాలు;
ఆ ముఖం
జననంలోనూ మరణంలోనూ
ఒకే మాట పలుకుతుంది;
కాని
ప్రాప్తించే జన్మానుభూతి కారణంగానూ
విధించిన విధేయతా పరీక్ష వల్లనూ
కన్నీరు కారుస్తుంది.
నీలి నక్షత్ర నేత్రాన్ని నేను
నా చైతన్య నాదమే
నీ నాడీ స్పందనం.

MY SONG

I sing when the rivers
Pour into the sea.
I sing their mingling.
I sing when the zephyrs
Caress with Love
The leaves of trees.
I sing with the birds
Greeting with songs
The arrival of spring.
I sing at the beauty
Of flowers when they
Put out their fragrance.
I sing at the first hour
Of the breath of a child
As he rests in his mother's arms.
I sing when the sun warms
The heart of the Universe.
I'll sing when the world sings
The Song of Peace.

నా పాట

కడలి ఒడిలోకి నదులు
గలగలా చేరినప్పుడు
కంఠం విప్పుతాను నేను
వాటి కలయికను
పాటల్లో పాడుతానునేను-

చెట్ల మీది ఆకులను
చిరుగాలులు
ప్రేమతో స్పృశించినప్పుడు
పరవశించి పాడుతాను నేను—

ఆమని ఆగమనాన్ని
పాటలతో ప్రస్తుతించే
పక్షులతో గొంతు కలిపి
పాడుతాను నేను-

మనమనిషి.
మనసుల తావులు వెదజల్లే
పూవుల అందాలను
ఆలపిస్తాను నేను-

పుట్టిన తొలిగడియలోనే
తన తల్లి చేతుల్లో పెడతిప్పగానే
పట్టిని చూచి పాడుతాను నేను—

బ్రహ్మాండపు గుండెను
దానవ విధ్వంసం అంటిన వేళలో
పాడుతాను నేను—

సకలలోకం గొంతెత్తి
శాంతిగీతం ఆలపించినప్పుడు
స్పందించి
నేనూ పాడుతాను—

WHEN THE BELL RANG

When then the bell of my life rang.
I faced Truth before the open door
Of my Temple, led my feet
Toward the altar.
The great struggle of my
Unsuspecting mind shattered
My awakening knowledgeable soul
Which did not have time
To borrow words that could
Express him. My steps followed
The pilgrim's way, seeing
From afar the sparkling
Light of burners, a Prayer
Burning from the olive tree
Of my soul. A flood of words
Whistled in my mind's mute ear
Mingling with the flowing curves
Of my soul's waters, moving as
Two breaths touching each other
For the first time honeymoon,
groom's fingers removing
bridal veil; and desire,
The fire willing the first kiss.
Now with the pain of mother love
Touching her newborn child—the
Suckling voices murmur of hunger
Satisfied by mother's milk.
The aging grandmother's
Quivering voice prays
For her grandchildren. I see
The drop of
Wetness for the prodigal soul
On the cross of his making.
Then crossing the rainbow
That has everywhere ornamented
The roaming of my wakening state
In a world of Love. I give Love
And inhale its essence as I go.
God is governing everywhere.

గంట మ్రోగినప్పుడు

ఎప్పుడు నా బ్రతుకు గంట మ్రోగిందో
అప్పుడు తెరచిన నా మందిర ద్వారం ముందు
సత్యం నాకు ప్రత్యక్షమైంది
నా కాళ్ళను పవిత్రపథం వైపు నడిపించింది.
నా అపనమ్మకపు మనస్సు జరిపిన పోరాటం
నా ప్రబుద్ధ పరిజ్ఞాన భరితాత్మను చెదరగొట్టింది;
ఆ దైవాన్ని అభివ్యక్తంచేసే
మాటలు వెతుక్కోవడానికి కూడా
ఆ ఆత్మకు వ్యవధిలేదాయె—
దవ్వులలో దగ్ధమగిత దీపకాంతులను చూచి
అదే, నా ఆత్మ అనే ఆలివ్ వృక్షం నుండి
ప్రజ్వలించే ప్రార్థనను చూచి
నా అడుగులు యాత్రిక మార్గాన్ని అనుసరించాయి.
నా ఆత్మ జలాల ప్రవాహాల మలుపులలో సమ్మిళితమౌతూ
పలుకులవరద నా మనస్సు మూగవీణలో తంత్రి వేసింది.
ప్రప్రథమ శోభనంలో
రెండు శ్వాసలు పరస్పరం స్పర్శించినట్లు,
వరునివేళ్ళు
వధువు మేలి ముసుగును తొలగిస్తుంటే
రాలే కోరిక తొలిముద్దు అందించినట్లు
ఆ రెండూ కలిసి పోయాయి;
ఆ మాతృ ప్రేమావేదన పుట్టిన శిశువును స్పృశిస్తుంటే
తల్లిపాలు మాత్రమే తీర్చగలిగే ఆకలి
ఆ పాలు కుడిచే పసిపాప గొంతుక ప్రకటిస్తున్నది.
వయస్సు మళ్ళుతున్న అమ్మమ్మ కంపించే గొంతుక
తన బిడ్డల కోసం ప్రార్థిస్తున్నది.
తనకు తానే బాధలు కల్పించుకున్న సంసారాత్మను
పరిశుద్ధం చేసే కారుణ్య బిందువును చూశాను.
అపుడు నా జాగ్రదవస్థ పరిభ్రమించే ప్రేమజగత్తులో
ప్రతి చోటా సర్వాలంకారాలు సంతరించే
సప్తవర్ణచాపాన్ని దాటుతూ ప్రేమను ప్రసరిస్తూ
తిరిగి దాచిపారాన్ని పిల్చుకుంటున్నాను నేను పోగొట్టుకొంది.
దేవుడు సర్వాంతర్యామిత్వ పరిపాలిస్తున్నాడు.

THE MIRROR

Today
In my room, looking at myself,
I recalled the first mirror of my infancy—
The face of my mother,
Which was entirely love;

The mirror of my adolescence,
Where my presence
Was merely curiosity.

In my youth,
By using others' eyes as a mirror,
I proved my beauty.

Mature,
I saw the beauty of nature
Reflected in my eyes.

But, in my old age,
Gathering all into my soul,
I found myself in the shadow of my mother.

అద్దం

నేడు
నా గదిలో
నన్ను నేనే పరికిస్తూ
నా శైశవంలో
నేను తొలిసారి చూచిన
అద్దాన్ని స్మృతికి తెచ్చుకున్నాను—
ఆ దర్పణం
సంపూర్ణ ప్రేమరూపమైన
నా తల్లి మోము—

పిమ్మట
నా కౌమార్య ముకురం చూశాను—
అందులో నా ఉనికి
కేవలం ఉబలాటమే—

యౌవనంలో
ఇతరుల కళ్ళే అద్దాలుగా చేసుకొని
నా అందాన్ని నిరూపించాను—

పరిణత వయస్సులో
ప్రకృతి సౌందర్యం అంతా
నా కళ్ళల్లోనే
ప్రతిఫలించడం చూశాను—

మరి
నా వృద్ధాప్యంలో
సర్వం నా ఆత్మలోనే సమీకరించి
నా తల్లి ఛాయలో
నన్ను నేనే కనుగొన్నాను.

THE DIFFERENCE OF WORLDS

I sing the enchantment of centuries.
A chain of souls, similar minds
Inseparably linked with Love;
And I shake myself that one ring
From this chain may bring out.
In a second, a revolt
From edifying ground against emptiness.
If people knew the difference
In the lives of worlds,
That unwinged souls, left free
In countries without purpose,
Roamed inhaling air
Without understanding
What the breath was for;
And we without air,
How shall we fly with our wings?
Without the push of that breath
Toward the Unlimited World,
The birthplace of our souls.
We circle the Pool, and only there
Do we see, behind the pot of dust
To the unreachable Potter.
There, we become nude. Shaking off
Heaviness of this dust, we breathe Eternity.
Prison is to roam only in our bodies.
Let our souls be free of weight. Only then
May we reconcile the difference of worlds.

లోక లోకాంతరం

తరతరాల సముల్లాసాన్ని
పాటల్ని పాడుకుంటున్నాను
సామాన్య మనుష్యులనూ ఆత్మలనూ
విడదీయరాని ప్రేమ మాత్రంతో
కూర్చిన హారం అది;
అందులోని ఒక కొలికి పూసను
నేను కదిలించి వేస్తున్నాను
ఆధ్యాత్మిక వికసిత క్షేత్రంనుండి తప్పటమే
శూన్యం మీద తిరుగుబాటు చేస్తుందని.
వివిధ జగజ్జీవనాల మధ్య ఉన్నతేడా
జనం తెలుసుకుంటే బాగుండేది—
ఊపిరి ప్రయోజనం ఏమిటో
అర్థం చేసుకోకుండానే గాలి పీలుస్తూ
ఏ లక్ష్యమూ లేకుండా రెక్కలులేని ఆత్మలు
దేశదేశాలలో సంచరిస్తున్నాయని
తెలిసికొంటే బాగుండేది—
మరి, ఏ గాలి లేనిమనకు రెక్కలున్నా
మన ఆత్మం జన్మస్థానమైన
ఆ అనంత లోకం వైపు
ఆ ఊపిరి గాలి తోడ్పాటు లేకుండా
ఎలా ఎగిసి పోగలం!
పారెముట్నా పరిభ్రమిస్తూ
అక్కడే ఆ మట్టిమటం వెనకాల
మనకు అందరాని కుమ్మరిని చూస్తాం.
నగ్నమై పోతాం మనమక్కడ.
ఈ మట్టిమటువు బయస్వము విదల్చి పారేస్తూ
శాశ్వతత్వాన్ని శ్వాసగా పీల్చుకుంటాం.
మనదేహంలోనే మనం సంచరించడం మనకు చెరసాల.
మన ఆత్మలు శారీరముక్తమై పోవాలి
అప్పుడే మనం
లోక లోకాంతరాన్ని సమన్వయ పరచగలం.

SILENT IS THE DAUNTED SWALLOW

The world is crossing itself.
Silent is the daunted swallow.
Its wings open
Like an umbrella without rain.
How will he know
The path of his migration?
In which direction
To build his nest?
On which quiet land?
Oh, the world is crossing itself.
Tempestuous whirlwinds,
Galloping,
Strike each other,
Passing through windows
Where people,
In the confusion of their minds,
Torture each other
With their deeds;
And the whistling of the wind
Pulling them down,
Ringing the bells
For the smell of death
As if the world is preparing
A funeral parade.
The waters of the sea
Change colors
With each new grief,
Strangling the fish
And with the tears
Of their cries,
Between the pain cracks
Of bloody rocks,
Come to be poured
On the surface of globe
To wash the thorns
And heal the wounds
Of the Earth.
Now, as the world
Retrieves what was lost,
The wings of the swallow
Rise from the ruins,
Calling the light,
Calling the green.

బెదరిన కోకిల మూగవోయింది

జగత్తు అభయం అడుగుతోంది
బెదరిన కోకిల మూగవోయింది
వాన లేనప్పుడు పెట్టుకున్న గొడుగులా
దాని రెక్కలు విచ్చుకున్నాయి.
వలస వెళ్ళే మార్గమేదో దానికెలా తెలుస్తుంది?
ఏ దిశగా గూడు కట్టుకోవాలో?
ఆ ప్రశాంత సీమ ఏదో?
అయ్యో ఈ జగత్తే అభయమడుగుతోంది.
ఝంఝానిలావర్తాలు
భీకరంగా దాడిచేస్తూ
పరస్పరం ఢీ కొంటున్నాయి;
ఎక్కడ ప్రజలు
తమ మనస్సుల్లో అలుముకున్న అయోమయంలో
పాల్పడ్డ చేష్టలతో
ఒకరినొకరు వేధించుకుంటున్నారో
అక్కడి కిటికీలో నుంచి
ఆ వడగాడ్పులు రాళ్లు వేస్తూ
దూసుకు పోతున్నాయి
సర్వం కూల్చి వేస్తూ,
దుర్గంధబంధుర మృత్యువు కోసం
గుడి గంటలు మోగిస్తున్నాయి;
సర్వజగత్తూ
శ్మశాన యాత్రకువచ్చినట్టు మారుతున్నట్టుంది.
పొంగివచ్చే ప్రతి దుఃఖవీచికా
వేల గొంతుకలు పిసుకుతుంటే
వాటి చావుకేకల కన్నీటితో
కడలి నీటిరంగు మారుతున్నది
ఆ నీరు, కంటకాలను కడిగివేయడానికి
వేల గాయాలను మాన్పడానికి
బాధతో మరిగిపోయిన రక్తకణాల మధ్యనుంచి
భూగోళం మీద పొంగి పడుతున్నది.
తాను పొగొట్టుకున్నదాన్ని
లోకం తిరిగి పొందుతుంటే
శిథిలాల నుంచి లేస్తున్న ఆ కోకిల రెక్కలు
కాంతికై కేకవేస్తూ, అనువప్పను పిలుస్తూ

THE THREAD

By the desires of seven skies,
Seven birds in veils
Visited the Earth.
In a garden they gathered honey,
Hive and bees, made them talk with flowers.
Bonded rivers to seas
And stood on the rims
Like a rainbow singing the song of Unity.
Gathered the people of all nations,
Gave them the harvest seed.
All worked together, reaped and lived
Under one sun, the circle of Unity
Turning by the power of understanding;
And the veils of those birds
Wound the thread that ties the world
And holds together the invisible net.

దారం

సప్తాకాశాల కోరికపై
ముసుగు కప్పుకున్న
సప్త విహంగాలు
భూమిని సందర్శించాయి—
ఒక తోటలో
తేనెను, తేనె తుట్టెను, తేనెటీగలనూ
సమావేశ పరచాయి
పూలతో వాటిని మాట్లాడించాయి
సముద్రాలను నదులతో బంధం చేశాయి
సమైక్యతా గీతం ఆలపించే
ఏడురంగుల ఇంద్రచాపంలా అవి
దిక్చక్రపుటంచుల మీద నిలిచాయి—
అన్ని జాతుల ప్రజల్ని సమీకృతం చేశాయి
వారికి
పంట విత్తనాలు పంచి పెట్టాయి—
అందరూ కలిసి కృషి చేశారు
అవగాహనా శక్తితో పరిభ్రమించే
సమైక్యతా చక్రంలా భాసించే
సూర్యబింబం క్రింద—
ఆ పక్షుల ముసుగులు
ఒక దారంగా అల్లి
ఆ దారమే
ఈ లోకాన్ని ఒకటిగా ముడివేస్తుంది
అగుపించని పలుకు అదారమే
అదారమై
కలిపి "

A PREPARATION

Wet was my soul.
In a twilight atmosphere
Beyond the clouds.
Around me
Seven flowers bloomed
And.
One by one
Enfolded me
Within themselves.
And touched me
With their heavenly
Smelling dew.
The light was appearing to me.
I had no tears.
The shining restfulness
Within me
Moved the flowers
So that they bloomed
Again and again.
A celestial group guided me
In a predetermined direction.
There
We watched
Until the melting of candles
And after.
Words of prayer
Were placed within me:
"Obedience is the funeral of ego."
They wrapped me
With those candles.
In smoke of incense.
With melody of flute;
My soul was made to dance
Bundled in unlimited time.
Until the inflammation
Of the obstruction
Of my meditation showed.
In a half dream state.
They placed me as a foetus
In the womb of my mother.
Where the dust sheltered me
Until they pushed out
The torch
Whose light would never end.

సన్నాహం

నా ఆత్మ చెమరించింది
కారు మేఘాల కావం
సంధ్యాకాంతి వాతావరణంలో—
నా చుట్టూ
ఏడు పూవులు పూశాయి—
ఒక్కటొక్కటిగా
అవి నన్ను తమలోకి ముడుచుకున్నవి
వాటి దివ్య సుగంధతుషారాన్ని
నాకు అందినవి—
అపుడు నాకు కాంతి సాక్షాత్కరిస్తూ ఉంది—
నాకు కన్నీళ్ళు లేవు—
దేదీప్యమానమైన వారిలోని ప్రశాంత విక్రాంతి
ఆ పూలను పులకింప చేస్తూ ఉంటే
అవి మళ్ళీ మళ్ళీ వికసించాయి—
ఒక నాకలోక బృందం నాకు దారి చూపించింది
నిర్ణీత దిశలో—
అక్కడ, క్రొవ్వత్తి దీపాలు కరిగిపోయేదాక
కనిపెట్టుకొని ఉన్నాం — ఆ తర్వాత
"విధేయతే అహంకు అంత్యక్రియ" అనే
ప్రబోధ ప్రవచనాన్ని నాలో నిక్షిప్తం చేసి
వారు నన్ను ఆ క్రొవ్వత్తులతో కలిపి కప్పేశారు—
అనంత కాలంలో మూటగట్టి
సుగంధ ధూపంలో వేణుగాన మాధుర్యంలో
నా ఆత్మను నాట్య మాడించారు
వాధ్యావరోధాన్ని కాల్చివేస్తున్న జ్వాలికనిపించేదాక—
అర్ధ స్వప్నావస్థలో
ఒక పిండంగా నన్ను నా తల్లిగర్భంలో ఉంచారు—
అఖండ ప్రభాకలిత జ్యోతిని వారు అవలికి తోసేదాక
నాకక్కడ మట్టి ఆశ్రయ మిచ్చింది.

THE HORSE

From a height with self-confidence.
A horseman came riding as
In a majestic parade, ruling his horse,
Seated as though on a throne.
The splended white horse, galloping.
Dashed from afar—with loyalty—
Even in the storm.
Carrying his honor on his back.

In silent admiration, my eyes
Followed horse and rider.
Matured desire raised me to a height.
To create my horse of life—
To restrain and ride with confidence
That the running miles of this world
Be my conquered land.

అశ్వం

ఉన్నతోన్నత శిఖరం నుంచి
ఆత్మవిశ్వాసంతో
అశ్వికుడొకడు అరుదెంచాడు.
రాజవీధి ప్రదర్శనలో
తన అశ్వాన్ని
అదుపులో పెట్టి నడుపుతూ
సింహాసనం మీద కూర్చున్నట్లు
ఆ గుర్రం మీద కూర్చుని నవ్వాడు.
అద్భుతమైన ఆ శ్వేతాశ్వం
దౌడు తీస్తూ
దశ్వ్యలనుంచి దూసుకొని వచ్చింది.
సంక్షోభ వాతావరణంలో కూడ
స్వామిభక్తిని ప్రదర్శిస్తూ
అతని ప్రతిష్ఠను
తన వీపు మీద నిలబెట్టింది.

విశృంఖల విహారజీవనం సలుపుతూ
ఆ అశ్వాన్ని అశ్వికుణ్ణి
నా కళ్ళు అనుసరించాయి.
పరిపక్వమైన వాంఛ
నన్ను ఒక ఔన్నత్యానికి లేవనెత్తింది
నా జీవితాశ్వాన్ని సృష్టించుకోవడం కోసం
నిగ్రహంతో ఆత్మవిశ్వాసంతో
దానిపై స్వారీచేస్తూ చేరినంత దూరం
ఈ లోకం
నా దిగ్విజయసీమగా చేసుకోవడం కోసం.

THE MOVING BREATH AND BRUSH

In my veins,
It drizzles
The light
Which reposes
In darkness ;
And my spirit
As a love traveller.
Meets with beauty
Face to face,
Which takes birth
Every second
From her
By inhaling
The eternal essence
Of creativity
That brings forth
Two loves,
Absolute,
And follows
Their impulsion
Toward the unfathomed.
To be a mother
And a poet,
By their labors'
Burning desires.
The tears I shed
For them
Spray life on the world,
Perpetually
Turning the wheel of light,
Portraying
The moving brush
And breath of the sublime
Where I release
The body and words
Of the soul and nature
In that communion
Which is acceptance
From the league
Whose source
Is the limit,
As a mother,
As a poet.

చైతన్య వర్ణవాక్ చిత్రాలు

నా రక్తనాళాల్లో
జల్లుగా కురుస్తున్న వెలుగు
చీకటితో విక్రమిస్తున్నది;
నా ఆత్మ
ప్రేమ యాత్రికురాలై
సౌందర్యాన్ని ముఖాముఖి కలిసికొంటున్నది;
ఆ సౌందర్యం
శాశ్వత సృజనశక్తిసారాన్ని పీల్చుకుంటూ
అనుక్షణం ఆమెలోనే ఆవిర్భవిస్తున్నది—
ఆ సృజన శక్తి
రెండు నిరపేక్ష సంపూర్ణ ప్రేమలను సృష్టిస్తుంది;
శ్రమోజ్జ్వలిత వాంఛలతో
ఒక తల్లిగా-ఒక కవిగా మారిపోవాలనే
వాటి నిగూఢ గాంభీర్యమయమైన
మహోగతిని అనుసరిస్తుంది.
వాటికోసం నేను కార్చే కన్నీరు
ఈ లోకం మీద జీవన శిఖరాల చల్లుతుంది
నిర్విరామంగా కాంతిచక్రం తిప్పుతుంది;
ఆ చక్రం
సర్వత్రప్రసృష్టపరమైన
చైతన్య వర్ణవాక్ చిత్రాలు సృష్టిస్తున్నది;
అక్కడ
అనంతమే ఆధారభూతమైన
సౌభ్రాత్రయోగంతో
నేను
ఆత్మ—ప్రకృతుల
శరీర వర్ణాలను ఆవిష్కరిస్తాను
ఒక తల్లిగా – ఒక కవిగా.

COMPETITION

I felt the movement of my body
Like a professional dancer,
Drunk with its own beauty,
Neglecting mind and soul.

Mind, always ignoring both,
Arrogant with knowledge,
Flying in philosopher's heaven,
Left soul and body.

Soul, sad for their conceit,
Longing for harmony,
Cried : "If I leave now,
Neither of you will exist.
I am Life, and you
Its shelter. Beauty matures
By moving together."

Competition was suddenly over
When the ego disappeared.

స్పర్థ

మనస్సునా ఆత్మనా ఉపేక్షిస్తూ
వాదేహం
తన సొగసు చూసుకొని తానే మత్తెక్కి
నర్తనమే నృత్తత్వమైన నర్తకిలా
ఊగాడడం నేను గ్రహించాను.

మనస్సు
విజ్ఞానంతో విర్రవీగుతూ
తాత్త్విక స్వర్గంలో తేలిపోతూ
ఆత్మనూ దేహాన్ని నిర్లక్ష్యం చేస్తూ
వాటిని వదిలి వేసింది.

ఆత్మ
దేహం-మనస్సు దురహంకారానికి విచారిస్తూ
వాటితో సామరస్యానికై
తహతహలాడుతూ
"నేను ఇక వెళ్ళిపోతే
మీలో ఏ ఒక్కరూ మిగలరు;
నేను ప్రాణాన్ని
మరి మీరో దానికి ఆశ్రయం;
అందరం కలిసి మెలిసి ఉంటేనే
అందరి అందం విలసిల్లుతుంది" అంటూ
ఎలుగెత్తి హెచ్చరించింది.

అహం అదృశ్యమై పోగానే
అకస్మాత్తుగా
స్పర్థ అంతరించింది.

EVERYONE'S

Clouds are gathering seeds
Of this moment. It is raining.
It is raining. My past is
Sprinkling down in a fine mist;
Sombre memories, a melody
Ringing in my ear, sung by
Another in my past. Today,
It is singing within me.
That song was someone else's
And everyone's. Whole centuries
Have been played and set free
On the waves of life.
The durance of its traveling
Has no age. It meets a traveler,
Fills him with an agitation that
Stirs past and present memories;
That melody is the voice
Who invites death before the Truth.

ప్రతి ఒక్కరిదీ

ఈ వర్తమాన దినాలు
కారుమబ్బులు పేరుస్తున్నవి.
కురుస్తోంది వర్షం
వర్షం కురుస్తోంది.
నా గతం
కోమల హిమతుషారమై
కురుస్తున్నది;
విషాదస్మృతులు
నా గతంలో ఎవరో పాడిన
మధుర మోహన గానంగా
నా చెవిలో మ్రోగుతున్నాయి.
నేడు
ఆ గీతం నాలో వినవస్తున్నది.
ఆ పాట
ఏ ఒక్కరిదో అయినా
ప్రతి ఒక్కరిదీ.
శతాబ్దాలను శ్రుతిచేసి
జీవనతరంగాల మీద వదిలేసిన
పాట అది.
దాని యాత్రకు
కాల పరిమితి లేదు.
తాను ప్రతి జీవయాత్రికుణ్ణి
కలుసుకుంటుంది;
అతనిలో అలజడి లేపి
భూతవర్తమాన స్మృతులను రేకెత్తిస్తుంది;
సత్యాన్ని చేరమంటూ
మృత్యువును ఆహ్వానించే పాటయే
ఆ శ్రావ్య సంగీతం.

ONLY WITH YOUR LOVE

Mother, only with your love
Have we held, for a moment,
This universe. Grief put on
Its farewell robes so that we
Were lightened, reaching
The heights, the Gate of God
Where the source of life
Flowing within us delivered
From shivering from inherited
Sins of the unknown past.

నీ ప్రేమే ఆధారంగా

అమ్మా !
నీ ప్రేమే ఆధారంగా
ఈ విశ్వాన్ని
క్షణకాలం
మాదనిపించుకున్నాం.
విషాదం
తన వీడ్కోలు దుస్తులు ధరించింది;
ఉన్నతోన్నత దైవ ద్వారం
తెరవడానికి వీలుగా
మా భారం తగ్గించింది;
ఆ దైవద్వారం వద్ద
జీవన మహాశక్తి
మాలో ప్రవహిస్తూ
మమ్మల్ని భయకంపం నుంచి
తరతరాలుగా మాకు సంక్రమించిన
పాపాలనుంచి
విముక్తుల్ని చేసింది.

THE TEARS OF BLINKING LIDS

I traveled
Towards the sky in the night.
A bucket of water in hand,
To gather
The light of your stars,
And I drank from its mirror
The tears of blinking lids.
And felt the grief of your heart
Dripping in their eyes
I rose in your spaces
To gather your will
With your harvesters.
I sifted the goodness
Of your seeds
On the sleeping womb
Beneath the veil of the world.
So that by its dryness
It would not burn
The heart of your sky.
I apporached you
From your worried world
By turning to a love
In your palm.
To bring a smile
On the cheek of your soul.
That was the moment
The lamp of my birth
Was sparked by you.
Now it is I who sob.
The scenes of dust
Dispelling dust.

రెపరెపలాడే రెప్పల కన్నీరు

రాత్రివేళ
నేను నింగివైపు పయనించాను
నీ నక్షత్రాల వెలుగుల్ని
ప్రోగు చేయడానికి
నా వేలితో నీటిపాత్ర పట్టుకొని;
ఆ నీటి అద్దంలో
రెపరెపలాడే రెప్పల కన్నీరు త్రాగాను;
ఆ చుక్కల కళ్లల్లో
బొటబొట కారే
నీ హృదయావేదనను గ్రహించాను—
నీ పంట ప్రోగుచేసే వాళ్లతో కలిసి
నీ సంకల్పాన్ని సేకరించడానికి
నీ రోదన కేదారంలో తేలిపోయాను—
నీ విత్తనాల నాణ్యతను
మహీతలపు మట్టి పొరల క్రింద నిద్రించే
గర్భకోశం మీద పరీక్షించాను
ఎండిపోయిన ఆ కడుపు
మండిపోయి
నీ ఆకాశపు గుండెకాయను
నాఢిప్పవేయకుండాని—
నీ అంచెలిలో ప్రేమనై పోయి
నీ ఆత్మవదనం మీద
ఆనంద మందస్మితం వెలిగించడానికే
ఈ నీ వ్యాకులిత రోదయింది
నీదరి చేరాను—
ఆ క్షణమే
నీవు నా జీవిత జ్యోతిని వెలిగించావు
మరి ఇపుడు వినిపించేది నేను— --
ధూళిని ధూళి దులుపుతున్న
దృశ్యాలని.

FOR YOU, MY CHILD

When the morning dew descends
On your carnation, I will be there.
For your night of sweet sleep,
I will become the lullaby.
For your beautiful flying dreams,
I will be the pushing breath.
I will become the sweetness
And the love speaking as you too
Caress your child in your arms.
I will become the unseen power
To lift the burden of your pain.
I will be unlimited waves
Of happiness to keep your smile
Forever on your face.
I will be the dove who brings
The answer to your prayers
For you, my child,
My Life...

ముద్దుబిడ్డా! నీకోసం

నీ ఎరుపు బుగ్గల మొగ్గల మీద
ప్రభాత హిమబిందువులు
రాలినప్పుడు
నేనక్కడ ఉంటాను—
నీ మధుర నిద్రా విభావరికి
నేను లాలిపాటనై పోతాను—
నీ ఉజ్జ్వల సుందర స్వప్నాలకు
సహాయక ప్రాణవాయువునై పోతాను
నీ ఒడిలోని విశ్వము
నీవు
పలకరిస్తుంటే ముద్దాడుతుంటే
మధురిమగా ప్రేమగా
మారిపోతాను నేను—
నీ బాధా భారాన్ని తొలగించడానికి
అగోచర శక్తినై పోతాను—
నిరంతరం
నీ మోముపై
దరహాసరేఖలు విరియడానికి
అనంతానంద ఝరులై పోతాను నేను—
నీ ప్రార్థనలు
ఫలాలు కానిచ్చే
పావురాయి నవుతాను
ఓ ముద్దుబిడ్డా! నీ కోసం—
నీవే నా ప్రాణం!

A DROP OF WATER

An empty pitcher in my hand,
I watch its spilled water—
Efforts of my dreams
Dissipated all in vain.
Lulling myself. I sing in my pain.
Offer me but a drop of water.
I thirst in sorrow.
My friend. I beg you.
My heart is burning.
An incessant furnace. Pass.
Pass me your pitcher full.
Then retrieve it.

Do not be negligent of me.
Let the rim of your pitcher
Approach my parched lips.
Abandon me not in the middle
Of both fire and pain.

My hopes have dispersed
With your vanished footprints;
And the stormy waves of my heart
Struggle with the brief moment
At my command.

Now, forced to fill
The empty pitcher
With the deluge of my eyes,
A thirsting desire presents
My picture for you alone.

It is certain the pitcher
Will remain on the rim
Of the road I trod;
As this world whirls,
Our footprints will mingle.
You will know the ultimate
Thirst of everyone on Earth;
And I one of them.
Keep your heart aware and
The fountain of your love flowing
Generous as I to you...

ఒక్క నీటిబొట్టు

నావేంటో ఖాళీ కూజా
అందులో మంచి
ఒలికి పోయిన నీటిని పరికిస్తున్నాను—
కలల యత్నాలన్నీ
నిష్ప్రయోజనమై వమ్మైపోయాయి.
నన్నునేను ఉదారుణ్ని అంటూ
దాహార్తున్నై పడుకొంటున్నాను.
నా కోసం నీటిబొట్టు అందించు—
నేను దప్పిగొన్నాను దుఃఖంతో.
నేస్తం! నిన్నర్థిస్తున్నాను;
నా గుండె మండుతోంది అడవి కాలిమిలాగా.
అందించు, నీ బిందుకూజా నాకు కాస్త అందించు
తిరిగి తీసుకుందువుగాని తర్వాత—
నన్ను ఉపేక్షించి ఉండకు
నా ఎండిపోయిన పెదాలను నీకూజా అంచు తాకనీ.
ఆవేదన-అగ్ని ఈ రెంటి మధ్య నన్ను వదిలేసి పోవద్దు.
నీ వెడలిపోయిన అడుగుజాడల వెంటే
నా ఆశలు చెదిరిపోయాయి;
నా ఎదలో లేచిన కల్లోల కెరటాలు
నాకు మిగిలిన క్షణం క్షణంతో పోరాడుతున్నాయి.
అప్రతిహతంగా పొంగే నా కన్నీటితో
నా ఖాళీ కూజాను నింపుకొనే అవసరం లేనందున
ఆ దాహపు కాంక్షయే నారూపంతో
నీకు మాత్రమే కనిపిస్తున్నది.
నేను నడిచిన ఈ దారి అమున్నా
ఈ కూజా ఉండిపోతుంది- ఇది సత్యం;
అయితే, ఈ లోకం గిరగిరా తిరుగుతుంటే
మన పాదముద్రలు కలిసిపోతాయి.
ఈ భూమ్మీద ప్రతి ఒక్కరి చిట్టచివరి దాహం
నీవు తెలుసుకొంటావు-వారిలో నేనూ ఒకడిని.
నీ హృదయాన్ని నెలవులో ఉంచు;
ఉదారంగా నీ ప్రేమ ఊట జాలువారే
నేను నీకడకు సాగుతున్నట్లుగా—

WITH THOSE LIGHTS

My child, may stars and stars
Flame on the road
Of your dreaming soul.
From the doors of Seven Heavens,
May diamonds be scattered
On your path;
And with those lights,
May your shimmering dreams
Be transformed by
The beauty of Reality
On the throne of your Life.

ఆ ప్రభలతో

బిడ్డా!
కలలు గనే నీ ఆత్మ
పయనించే బాటపై
లెక్కలేని చుక్కలు
మిలమిల మెరయుగాక!
నవ్య స్వర్గద్వారాల నుండి
నీదరిలో
రత్నాలు వెదజల్లబడియుండుగాక!
ఆ ప్రభలతో
చిరవాంఛితమైన నీ స్వప్నాలు
నీ జీవితసింహాసనం మీద
సత్య సౌందర్యోద్దీప్త
రూపం పొందుగాక!

CAROUSEL OF ACHIEVEMENT

From my childhood until today,
I hear the never-ending melody
Of a carousel. I decided to build
The carousel of my life;
And the wheel which was turning
Wtihin me to the four corners,
Where the empty seats were waiting,
Made me sit in each of them.
The loneliness of the carousel
Where the future was a null
Called me to invite the love,
The smile, the words and the sharing;
And I decorated the seats with them.
I brought the flute, inventing
Sweet melodies. Often I played
With the sound of running brooks.
The artist, with her brush in hand,
I asked to call the sunrise together;
And with the blood of a pen firmly held,
I was writing the feelings of many lives.
We were turning toward Galaxies
Where godly beings were pouring
The rain of the heart's nobility.
Around me were the friends I had gathered
And my soul was full with joy. Then
I heard the angels say, "Be high
And bring others higher." Today,
My carousel is the well of the Creator
For digging together and pulling the rope
That brings beauty out of the veiled face of a rock.

విజయ వర్ణచక్రం

నా బాల్యం నుంచి నేటిదాకా
వింటున్నాను
వర్ణచక్ర నిరంతర మధుర నిక్వాణం.
నేనూ నా జీవిత వర్ణచక్రాన్ని నిర్మించుకోవాలని
నిశ్చయించు కున్నాను;
అయితే, నాలోనే ఒక చక్రం ఉంది
అది నాలుగు మూలలా తిరుగుతోంది;
అక్కడ ఎదురుచూస్తున్న నాలుగు ఖాళీ పీఠాలమీద
నన్ను కూర్చోబెట్టింది ప్రతి ఒక్క దానిమీదా.
కావ్యమే ధారగా పెగిలిన ఆ వర్ణచక్ర ఏకాంతం
నన్ను ఆవేశించింది
మమతను, మందస్మితాన్ని
పలుకరింపునూ, పంచుకోలుతనాన్ని పిలుచుకున్నాను;
అలాగే వాటిని ఆ పీఠాలమీద అలంకరించాను.
నేనొక వేణువుని పట్టుకొని వచ్చాను రమణీయ రాగాలు సృష్టిస్తూ.
జలజల పారే సెలయేళ్ళతో శ్రుతికలిపి
అనేకగా ప్రయోగించాను ఆ మురళిని.
కుంచె చేతపట్టుకున్న చిత్రకారిణిని అడిగాను
ఇద్దరం కలిసి అరుణోదయాన్ని ఆహ్వానిద్దామా అని;
గట్టిగా పట్టుకొన్న నా కుంచెలోని రక్తంతో
నేనేమో అనేక జీవితానుభూతుల్ని ఉత్కీర్ణించసాగాను.
ఉదయతారంవైపు తిరిగిపోసాగాము మేము;
అక్కడ దివ్యమూర్తులు
హృదయోదాత్తకిరణాన్ని కురిపించసాగారు.
నాకు కలిగిన సెచ్చెలులందరూ నా చుట్టూచేరి ఉన్నారు;
నా ఆత్మ ఆనందభరితమై పోయింది.
"పైకిరా, అందరిని అంతకంటే పైకి తీసుకురా"
అంటూ అప్పుడు దేవదూతలు ప్రవచించడం విన్నాను.
నేడు నా వర్ణచక్రం
ఆ సృష్టికర్త నిక్షిప్తనిధి;
దాన్ని అందరం కలిసికట్టుగా త్రవ్వుకొని
అనుకంపిత శిలాముఖం నుండి
సత్యసౌందర్యాన్ని చేదుకుందాం.

MY PRAYER FOR YOU

I pray for you
For today, and tonight
For every footstep
Of my life
Until my death,
And beyond, behind my death.
I would take your burden
On my wings, take it so high
Behind the stars—that even
The shadow of it
Would not touch you,
And you would feel light.
From heights, I would send you
Blue to wear in its purity
With a new prayer
That you too
May one day send to another.
Yet, I am praying.

నా ప్రార్థన నీ కోసం

నీ కోసం ప్రార్థిస్తున్నాను
పగలూ రేయీ
నా జీవితపు అడుగడుగునా
నేను మరణించే దాకా;
మరి ఆపైన
నా మృత్యువు వెనకాల
నీ బాధల బరువును
నా రెక్కల మీద మోసుకొని పోతాను
పైకి పైపైకి
ఆ నక్షత్రాల అవతలికి—
ఎంత ఎత్తుకు ఎగిరి పోతానంటే
ఆ బరువు నీడకూడా
నీ మీద పడజాలదు;
ఎంతో తేలికపడిన
అనుభూతిని పొందుతావు
నీవు అపుడు.
ఆ ఔన్నత్య శిఖరాలనుంచి
నీలిమను నీకు పంపిస్తాను
దాని నైర్మల్యాన్ని నీవు ధరించడానికి;
"నీవు కూడా అలాగే
మరొకరికి మరొకరికి పంపాలి"
అనే మరో ప్రార్థనతోపాటు
ఆ నీలిమను పంపిస్తాను.
కాని
ఇంకా నేను ప్రార్థిస్తూనే ఉన్నాను.

THE WINE OF MY RIPE FRUIT

Tonight I drank pain
From the rim of your eyes
Where my stagnant blood mingled
And regulated the beat of love.
I felt, with the rain of your
Cloudy sky, the fainting——
The plea of burning candles
And the incense of your love altar.
The grief of immaturity made me
Walk from spring to summer. Now,
With the wine of my ripe fruit,
I come to age in your love barrel
So that every day of your life
You taste my love in sips.

నా పండిన ద్రాక్షఫలావనం

ఈ రేయి
నీ కనుల అంచుల నుంచి
నేను బాధను పానం చేశాను;
అక్కడ
పేరుకు పోయిన నా రక్తం
నా ప్రేమవృందవనతో కలిసిపోయి
దాన్ని నియమబద్ధం చేసింది.
మబ్బుక్రమ్మిన నీ ఆకాశం
వర్షిస్తుంటే
నేను పొందిన మూర్ఛనతో
వెలుగుతున్న మైనవ్యత్వం విశ్లిష్టి
నీ వాత్సల్యోపేత సుగంధ ధూపం
నాకు అనుభూతమైనది—
అపరిణతావేదన నన్ను
వసంతంనుంచి నిదాఘానికి
నడిపించింది —
ఇప్పుడు
నా పండిన ద్రాక్షఫలావనంతో
పరిపక్వం కావడానికి
నీ ప్రేమ ఖండంలోకి వచ్చాను
నీవు అనుదినం నీ జీవితమంతా
నా ప్రేమను అంతి అంతిగా
రుచి చూస్తావని.

MY TODAY

Today my lips still
Shivered
From the sudden visit
Of your zephyr caresses.
The melodies of your love rain
Melted the snow of my heart.
From afar, a bird trilled,
A bird trilled.

Today my lost spring
Clothed as a bud
Appeared.
So hot
Was the breath of my heart
That it quickened the bud,
And my lips, opened by you,
Kissed it,
Buried in the dream
Of magic leaves.

Today my heart
Caresses your rose,
Caresses your rose.

నేడు నాది

నీ కోమల మంజులస్పర్శంతో
నా అధరాలు
ఇంకా కంపిస్తూనే ఉన్నవి నేడు.
నీ ప్రేమ వర్ష హర్ష రాగాలాపాలు
నా హృదయస్థ హిమాన్ని
కరిగించి వేశాయి.
దూరాన
ఒక పులుగు ఎలుగెత్తింది
ఎలుగెత్తింది ఒక పులుగు —
నేను కోల్పోయిన వసంతం
నేడు
మొగ్గ రూపం ధరించి ప్రత్యక్షమైంది.
నా గుండెగూటి ఎంత నేడో
ఆ అరవిరి అత్యంత చైతన్యం పుంజుకుంది
నీవు విప్పిన నా పెదాలు
ముద్దాడాయి దాన్ని.
మాంత్రిక చిత్ర స్వప్నంలో
మునిగిపోయిన ఆ కోరకాన్ని
నేడు నా హృదయం
నీ గులాబిని హత్తుకుంటున్నది
హత్తుకుంటున్నది నీ గులాబిని.

AURORA

At dawn, open
With hope, your feathered
Kisses caressed my eyes
And opened them.
In your arms the world
Was beautiful; I gazed
Into your essence
In the depth of your eyes.
You wanted, with the sun's rays,
To watch the games my face
Played with your heart. There
My hair spread like a fan
On your chest, I became
Coquettish, the slave of your love;
A love so sweet that I would
Turn to its warm breath the fruit
Of my flesh—and I knew I was prey
Of the hunter who took
Without breaking the wings of the bird.

అరుణోదయం

ఆశతో ఆరంభమైన
అరుణోదయంలో
నీ మృదులమైన ముద్దులు
నా కళ్ళను అద్ది తెరచాయి—
నీ పరిష్వంగంలో
లోకం సౌందర్యోపేతమైంది;
నీ కళ్ళలోతుల్లో
నీ వ్యక్తిత్వమూలాన్ని చూశాను
తదేకంగా—
నా వదనం నీ హృదయంతో
ఆడిన కేళీక్రీడల్ని
ఉదయభాస్కర కిరణాలతో
పరికించాలనుకున్నావు నీవు.
నీ ప్రేమదానిపై
నేనాడిన సరససల్లాపాలలో
నా శిరోజాలు నీ వక్షం మీద
వీవెనలా వ్యాపించాయి;
ఆ ప్రేమ
ఎంతటి మధురమధురమో!
నా దేహాన్ని ఒక పండులా
దాని కవోష్ణశ్వాస వైపు త్రిప్పాను—
రెక్కలు విరగ్గొట్టకుండా
పక్షిని పట్టుకొనే వేటగానికి
నేను ఆహారం అయిపోయానని
తెలుసుకున్నాను.

THE ECHO OF MY HEART

The wounded echo
Of my lonely heart
Journeyed
A vast distance
Without returning,
As if my last tear
Had strangled
The breath of my voice.
In silence,
It was the agony
Of hope's lamp.
Suddenly,
You bore the tidings
Of your presence,
Incorruptible light,
When as a pilgrim,
You tapped on the door
Of my heart's cottage.

ఎద మారురొద

గాయపడిన
నా
ఒంటరి ఎద మారురొద
ఎంతో దూరం ప్రయాణించింది
తిరిగి రాకుండా,
నా ఆఖరి అశ్రుబిందువు
నా గొంతు ఊపిరిని
పిసికేసిందేమో!
నిశ్శబ్దంలో అది
నా ఆశాజ్యోతి ఆవేదన.
పంకిల పరవళ్ళాలని ప్రభవై
హఠాత్తుగా
నీ రాక తెలిపావు
తీర్థయాత్రికుడి వలె
నా హృదయ కుటీర ద్వారాన్ని
నీవు తట్టినవ్వాడు.

THE TRAVELER OF MY LIFE

I search you
So that I might share
The extent of my joys
And sorrows,
Like a river tumbling
Toward the sea.

I hold you
Until your warmth
Irrigates my desire
Like the sun
The heart of our land.
I love you
As the traveler
Of my dreaming life.

I follow you
As the night
Will pursue the day.
Till my lips
Touch your lips
Where love's silkworm
Nets the silk of our unity.

నా బ్రతుకు బాటసారి

సాగరం వైపు దొరలి పోయే
స్రవంతిలాగ
నిన్ను అన్వేషిస్తున్నాను;
నా మోదాలనూ ఖేదాలనూ
నీతో పంచుకోవాలని
నిన్ను గవేషిస్తున్నాను.
భానువు పుడమి గుండె పండించినట్లు
నీ ఆత్మీయతతో
నా అభీష్ట సిద్ధి కావించే దాక
నిన్ను వదలను! వదలను!! వదలను!!!
కలలు కనే నా బ్రతుకు బాటసారిగా
నిన్ను ప్రేమిస్తున్నాను.
పగటిని రేయి వెన్నంటినట్లు
నిన్ను నేను అనుసరిస్తున్నాను
నా మోవి
నీ మోవిని
స్పృశించే దాక
ఆ అధరాలపై
వలపుల పట్టుపురుగు
మన కూడలి పట్టుగూడు
అల్లి పెట్టేదాక!

SHIPS PASSING BY NIGHT

While stars twinkle
In celestial height,
People neglecting nature for the night
Enjoy themselves deep in the ship.

Ignoring struggles toward the waves,
With a great promise in its silence
In a majestic parade,
Without complaint the ship passes by night.

Passengers dancing on champagne
Forget their pain;
But carrying all those on its shoulders,
Vigilantly, the ship passes by night.

Those borrowed burdens are shared,
One by one, with its partner the sea
To smooth its will. While passing,
The ship flirts with night and sea.

Ships, similar by chance,
Like strangers occasion to meet.
Creak the wind moans through canvas
As ships give respect, passing in the night.

రాత్రివేళ తరలిపోయే నౌకలు

దూరాన దివ్వెస్తంభ శృంగంమీద
తారకలు తళతళ లాడుతుంటే
రాత్రివేళ
ప్రకృతిపట్ల నిర్లక్ష్యం ప్రదర్శిస్తూ
నౌక అట్టడుగున
వాళ్ళు విహరిస్తున్నారు.
కెరటాలు పెట్టే ఇబ్బందుల్ని
పరకు వేయకుండా
తన మౌనంలో సామర్థ్యాన్ని చూపిస్తూ
మహారాజశ్రీలా
ఏలోటూ లేక
రాత్రివేళ తరలి పోతోంది నౌక.
మద్యం సేవించి నాట్యం చేస్తూ
మరచి పోతున్నారు వాళ్ళ బాధల్ని
ఆ ప్రయాణీకులు.
కాని. వాళ్ళందరినీ జాగరూకతతో
తన భుజస్కంధాలమీద మోస్తూ
రాత్రివేళ తరలి పోతోంది నౌక
అదుపు తప్పుతున్న ఆ బతుకుల్ని
తన జలకాడ్డైన పొగరుతో
ఒకటొకటే పంచుకుంటోంది
అతని మనసు సవరము కుంటోంది.
తరలిపోతూ ఆ నౌక
రజనితో సముద్రునితో
సరసాలాడుతోంది.
నౌకలు అపరిచితుల్లా
యాదృచ్ఛికంగా
కలిసికొంటాయి.
వాటి తెరచాపల సందుల గుండా
కిరుమనే గాలి రొదలతో
ఒదావిపాటి మర్యాదగా
పలకరించు కుంటాయి
రాత్రిపూట తరలిపోతూనే.

THE FIRST LOVE

In the beginning
Of your life's spring,
I brought jasmines, carnations
And waterlilies. I put
The bouquet in your hands.
They flourished with you—
The innocent flower of Spring
With your sweet, soft smile.

When I found you in that bouquet,
I felt the difference anew.
With your look of lighted beauty,
Rays beamed like burning stars.
I had not yet brought you my rose
So love would not speak
Too suddenly.

I want you to remain unreachable,
That only I may hold you,
My angel. I don't want other hands
On your lighted face. Let me
Approach you, the breath pulsing
In my chest, the warmth of my kisses
On your lips, the first love opening
The young doors of your heart.

తొలి వలపు

నీ జీవిత వసంతోదయంలో
మల్లెలు, మొల్లలు, కలువలు
కూర్చి తెచ్చాను.
ఆ పుష్ప గుచ్ఛాన్ని
నీ చేతికందించాను.
మధుర మంజుల మందస్మితుడవైన
అమాయిక కుసుమ వసంతానివి నీవు;
నీతోపాటే ఆ ప్రసవాలూ
ప్రవర్థిల్లాయి.
ఆ పూల గుత్తిలో నిన్ను చూచినప్పుడు
నీలో సరిక్రొత్త మార్పు గమనించాను.
తేజరిల్లిన నీ సుషమ రూపంలో
మెరిసే నక్షత్రాలవలె
కాంతిపుంజం ప్రసరించింది.
అప్పటికింకా నేను గులాబీని తీసుకురాలేదు—
మరి ప్రేమ అంత త్వరగా అభివ్యక్తం కాదుగదా!
నీవు అందరాని వాడివిగా ఉండిపోవాలని
నేను మాత్రమే నిన్ను పొందాలని
ఓ నా సుందర మూర్తీ!
నేను ఆకాంక్షి న్నాను.
ప్రకాశించే నీ ముపై
పరదావస్త్రాలు సహించను;
నన్ను నీదరి చేరనీ;
నా ఉరములో ఊపిరి ఉరకలు వేస్తుంటే
నీ పెదవులపై నా ముద్దులు వెచ్చదనం కురిపిస్తుంటే
నా తొలి వలపు
నీ ఎదలోని క్రొత్త తలపులు తీస్తుంటే
నీదరి చేరనీ నన్ను.

THE HONEYMOON

You,
As the night,
Held my burning stars
In your breast
And like a meteor,
My sliding pulse arced
With my imagination
Into your bosom.
I was bursting
With the repture
Of that embrace
In the moment
Of the honeymoon,
And seeing the turning
Of your mystical beauty
In which my wholeness
Was rolling.
Oh it was wet,
Tears of the body,
Enfolding each other,
We were swimming
As the lonely lovers
Of the universe.

శోభన వేళ

రాత్రి మాదిరి
నీవు
నా మెరిసే దృక్కుల చుక్కల్ని
నీ గుండెలో నిలుపుకున్నావు;
ఉల్కాపాతం వలె
జారిపోయే నా వాడి
చూపరేఖావళంలో
నా ఊహతో పాటు
నీ హృదంతరాల వ్రాలిపోయింది.
ఆ పరిరంభణ పారవశ్యంలో
మేము పొంగి పోయాగాము;
ఆవిష్కృత మౌతున్న నీ
మార్మిక సౌందర్యాన్ని దర్శిస్తూ
అందులో నా సర్వస్వమూ దొరలి పోతుంటే
ఆ నా దివ్య శోభన వేళ
మేము పొంగి పోయాగాము.
ఆహా! ఆ నెమ్మగింత!
ఆ ఒడలి జిన్నరు!
ఆ అన్యోన్యాలింగనం!
విశ్వ ప్రేమికుల ఒంటరి జంటూరి
ముఖం ఉదుకుంటూ పోయాం.

THE WEDDING OF MY HEART

It is night.
Three lanterns burn
Before a hanging wooden cross.
Kneeling I repeat
The prayer of my confession.
On my abstract journey,
The kiss that confronts
With my burning lips;
I spell out your name.
My heart, storm bitten
With your love's joy
Adopts your three syllables.
Holding them
Before the lanterns,
She marries them with my name.
It is wedding of my heart,
And my prayer
Is the witness of my lips
That secretly repeat them.

నా హృదయ కల్యాణం

అది రాత్రివేళ—
వెలుగుతున్నాయి మూడు లాంతర్లు
వ్రేలాడుతున్న కొయ్య శిలువ ముందు.
మోకరిల్లి వల్లించాను నేను
యథార్థ ప్రకటనాత్మక కీర్తన.
నా భావనాత్మక యాత్రతో
తపించే నా మోవిపై
అద్దిన ముద్దవరిదంటే
నీ పేరే చెపుతా !
నీ ప్రేమానందపంచలితమైన నా హృదయ
నీ అక్షరత్రయాన్ని స్వీకరిస్తుంది.
ఆ మూడు లాంతర్ల సమక్షంతో
వాటికి నా నామధేయానికి
మూడుముళ్ళు వేస్తుంది.
అదే నా హృదయ కల్యాణం;
గుట్టుగా
ఆ అక్షరత్రయాన్ని వల్లించే
నా పెదవులకు
నా సంకీర్తనమే సాక్షి.

THE MOTIONLESS TWINE

I knew you.
With the tears of my joys,
I filled the cup of happiness
With love
In which I saw again
How each of our particle bodies.
Dancing in shivers,
Were attracted by the clay.
Proving the covering of the soul.
And wetted with sweat
Mingled passion.
There I saw
Our eyes
With ashening fire
Like the eyes
Of a peacock's tail,
Fan and close.
Motionless,
I poured in ripples unending
My cup.
There where our
Fiery eyes,
And our hearts
Weaving in steps
To the motion of DNA.
Were picturing
The celluloid
Jell.

నిశ్చల బంధం

నిన్ను నేనెరుగుదును.
నా ప్రమోదాశ్రువుతో
నా ఆనంద చషకం నింపాను
ప్రేమ పూర్వకంగా.
మన ఇరువురి సూక్ష్మ శరీరాలు
గగుర్పాటుతో వస్తున్నా,
ఆత్మావాహన నిరూపణగా
ముట్టినే
ఎలా ఆకర్షితాలైనాయో
స్వేద సమ్మిళిత ఉద్రేకంతో
ఎలా తడిసిపోయాయో
ఆ ప్రేమలో మళ్ళీ నేను తిలకించాను.
విచ్చుకుంటూ ముడుచుకుంటూ ఉండే
నెమలి పింఛపు కన్నుల్లా
నివురు గప్పిన నిప్పులై
మనసుల్ని నా కరిగించాయి.
నా ఆనంద చషకాన్ని
ఎడతెగని అలలుగా ఒలక బోశాను
నిత్యంగా—
మన ప్రజ్వలిత పయనాలా,
అనువంశిక పదార్థ గతికి
అడుగులు అల్లుకునే మన హృదయాలా
ఎక్కడ
జీవశక్తి కణాముగుల విస్మృత
జీవపదార్థాన్ని చిత్రిస్తున్నాయో
అక్కడ
ఒలక బోశాను నా ఆనంద చషకాన్ని.

THERE IS NO TIME Dr. KNARIG BOYADJIAN

ABOUT THE TRANSLATOR

Dr. J. Bapu Reddy is an eminent poet of India writing mostly in Telugu, a language spoken by 60 million pepole of South India. He published 10 books of original poems including a book of English Poems "In Quest of Harmony". He won the prestigeous award from Andhra Pradesh Academy of Literature in 1971. He was recently awarded the degree of Doctor of Literature (Litt D) HONORIS CAUSA by the World Academy of Arts & Culture at the 7th World Congress of poets held in Morocco. He toured extensively all over the world and was honoured in U K. and U.S.A. He recites his poems beautifully and can often be heard on All India Radio and Television.

Dr. Reddy was born in 1936. He is a post graduate in Economics. He obtained a diploma in National Dovelpment from the Institute of Social Studies, the Hague, He is a member of the coveted Indian Administrative Sarvice-presently working as Executive Director, Tobacco Board, India. He is an Indain Editor for Poet, an international monthly.

VYAVADHI LEDU Dr. J. BAPU REDDY

PUBLISHED BY :

SUKHELA NIKETAN

I.C. 85, Irram Manzil Colony, Hyderabad-500 C04